

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 20-1/23-11202
Otsuse kuupäev 30.11.2023
Komisjoni koosseis Aase Sammelselg

Tarbija
Kaupleja Levikom Eesti OÜ (12678473)

Tarbija nõue Kohustuse puudumise tuvastamine.

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Tuvastada, et Levikom Eesti OÜ-l ei olnud 2.augustil 2023 õigust vahetult ega ka käsundi täitja kaudu nõuda tarbijalt viivist rohkem kui 6,12 eurot ja sissenõudmiskulu rohkem kui 15,00 eurot. 2.augusti 2022 seisuga olid kaupleja õiguspärased nõuded tarbija vastu kogusummas 74,98 (seitsekümmend neli, 98) eurot.
3. Kauplejal teatada (või korraldada teatamine) tarbijale 2.augusti 2023 kirjas nr 2308832059 esitatud nõude vähendamisest 5 päeva jooksul arvates otsuse saamisest.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 23.märtsil 2018 määratud tähtajaga (24 kuud) sideteenuste osutamise lepingu nr 302685, millega kaupleja võttis endale kohustuse võimaldada tarbijal kasutada erinevaid teenuseid (interneti püsiühendus + TV.Kodunet 30/10 + TV Ekstra, Levi TV järelvaatamine) ja andis tarbija kasutusse digiboksi MAG (sn:022019j001396) ning tarbija võttis endale kohustuse tasuda kauplajale teenustasu kokkulepitud hinna järgi.

Tarbija väidab, et kaupleja pakutud internetipüsiühendus katkes 12.aprillil 2022. 14.aprillil 2022 saabus kauplejalt lepingu ülesütlemise teade ja selgitus seadmete tagastamise viiside kohta.

Rohkem kauplejalt teateid ei tulnud; samuti ei teatanud kaupleja seadmete demonteerimise ajast.

Kaupleja esitas 30.aprillil 2022 tarbijale arve nr 202205450 aprillis 2022 (01.04.-11.04.2022) osutatud teenuste eest 14.45 euro tasumiseks. Arvel on märges selles, et tarbijal oli arve esitamise seisuga teenustasu võlgnevus summas 39,41 eurot.

2.augustil 2023 sai tarbija meeldetuletuse inkassoteenuse osutajalt, milles tehti ettepanek tasuda 137,72 eurot, sh põhivõlg 53,86 eurot, viivis 53,86 eurot ja sissenõudekulu 30,00 eurot.

Tarbija leiab, et esitatud nõue on ülemäärane. Kaupleja pidanuks enne inkassoteenuse kasutamist saatma meeldetuletuse, millega saanuks ära hoida inkassoteenusega kaasneva kulu tekkimise. Viivise nõue on ebaselge ja ülemäärane. Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kohustus tasuda viivist ja inkassoteenuse tasu.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole seisukohta avaldanud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 järgi lahendatakse tarbijavaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Olukorras, kus kaupleja ei ole avalduse kohta seisukohta avaldanud, eeldab komisjon, et kaupleja nõustub tarbija poolt esile toodud asjaoludega.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Tarbija selgituste järgi põhineb poolte õigussuhe sideteenuse osutamise lepingul elektroonilise side seaduse (ESS) § 91 tähenduses. ESS 91 lg 3 järgi kohaldatakse eriseadusega reguleerimata küsimustes sellele lepingule võlaõigusseaduse sätteid.

Tarbija selgituste järgi lõppes sideteenuseleping aprillis 2022 kaupleja poolt lepingu ülesütlemisega; kuna tarbija lepingu ülesütlemist ei vaidlustanud on ülesütlemine kehtiv.

Tarbija väidab, et inkassoteenuseid osutav ettevõtte on esitanud talle kaupleja nimelt pärast lepingu lõppemist ülemääraseid nõudeid (kokku 137,72 eurot). Seega hindab komisjon, milliseid nõudeid on kaupleja õigustatud peale lepingu lõppemist tarbijale esitama.

Tarbija on esitanud komisjonile kaupleja 30.aprilli 2022 arve 202205450 53,86 euro tasumiseks maksetähtajaga 14.mai 2022. Arves sisaldub teenustasu eelneva perioodi eest ja 2022 aprillis 11 päeva eest. Tarbija mõonab, et arve on tasumata.

Komisjon selgitab tarbijale, et lepingu lõppemine ei lõpeta lepingu kestuse ajal sisenõutavaks muutunud kohtustusi. Tarbija ei ole seadnud kahtluse alla teenuse saamist märtsis 2022 ja aprillis 2022 arvele märgitud perioodil. Seega on kaupleja nõue teenustasu eest (53,86 eurot) õiguspärane ja selle tasumise nõue on põhjendatud.

Tarbijale on 2.augustil 2023 esitatud viivise nõue summas 53,86 eurot. Tarbija väidab, et ei ole

sellises viivise määras kauplejaga kokkulepet sõlminud. Komisjon nõustub tarbijaga selles, et 2.augusti 2023 kirjas sisalduv viivise nõue on ebaselge ja ülemäärane. Meeldetuletuses ei ole näidatud viivise määra, viivituse kestust ega arvestust.

Lähtudes esitatud tõenditest langes tarbija 53,86 euro tasumisega viivitusse 16.maist 2022. 2.augusti 2023 seisuga oli viivitus kestnud 427 päeva (incl 1.aug), millest järeldeb komisjon, et kaupleja nõuab tarbijalt viivist arvestusega 0,1262% päevas (46,03% aastas).

VÕS § 113 järgi võib võlausaldaja rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral nõuda võlgnikult viivitusintressi (viivis), arvates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni. Viivise määraks loetakse VÕS §-s 94 sätestatud intressimäär, millele lisandub kaheksa protsenti aastas. Kuivõrd kaupleja ei ole komisjonile lepingut esitanud, lähtub komisjon seadusjärgse viivitusintressi määra.

VÕS § 94 lg 1 ja VÕS § 113 lg 1 alusel arvestatud viivitusintressi määr oli kuni 1.jaanuarini 2023 8% võlgnetavalt kohustuselt aastas (0,02192% päevas), kuni 30.juulini 2023 (incl) 10,5% aastas (0,0288% päevas) ja on alates 1.juulist 2023 12% aastas (0,0329% päevas). Seega on kauplejal õigus nõuda tarbijalt viivist 6,12 eurot (230 päeva x 0,0118 eurot + 181 päeva x 0,0155 eurot + 32 päeva x 0,0188 eurot).

Tarbijale on 2.augustil 2023 esitatud nõue sissenõudekulu hüvitamiseks summas 30,00 eurot. Tarbija väidab, et talle ei ole varasemalt meeldetuletuskirju saadetud.

Komisjon nõustub tarbijaga osaliselt. Kaupleja ei ole tõendanud, et oleks tarbijale lepingu kestuse ajal meeldetuletuskirja saatnud; samas on 30.aprillil 2022 esitatud arvele kantud meeldetuletus eelmise perioodi võlgnevuse kohta. Komisjonile ei ole teada mingeid asjaolusid, mis objektiivselt takistanuks tarbijal arve tasumist. Tarbija viivitus on kestnud rohkem kui aasta; seega ei saa pidada kaupleja poolt inkassoteenuse osutaja poole pöördumist iseenesest ebamõistlikuks ja tarbija huve kahjustavaks.

VÕS § 113² järgi võib pärast lepingu lõppemist majandus- või kutsetegevuses tegutsev võlausaldaja nõuda tarbijalt tarbijaga sõlmitud lepingu alusel sissenõudmiskulude hüvitist esimese tarbijale saadeta tasulise meeldetuletuskirja eest kuni 15 eurot, kokku kuni 30,00 eurot (nõue kuni 500,00 eurot). Tarbijale saadetud 2.augusti 2023 kirja järgi on esitatud sissenõude kulu lubatust kaks korda suuremana. Kauplejal (käsundisaajal) oli õigus kulutuste hüvitamisele 15,00 euro ulatuses.

Eelnevat kokku võttes oli kauplejal õigus vahetult või käsundisaaja kaudu nõuda tarbijalt 2.augusti 2023 seisuga 74,98 (53,86 + 6,12 + 15,00) eurot. Seda seda summat ületavate nõuete põhjendamatuse tuvastamises on tarbija nõue põhjendatud ja tuleb rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg

/allkirjastatud digitaalselt/

